

udlændinge, som allerede har de dårlige forhold.

På den måde er gennemførelsen i dag af de her lovpakker en sorgens dag. Det burde jo også være en sorgens dag for regeringen, for det mest positive, man kan sige om regeringen, er jo, at der har været et forsøg på at skabe et nationalt kompromis – ligesom hr. Arne Melchior går ind for et kompromis – der betyder, at man ikke hele tiden diskuterer enkeltsager, men forsøger at tage nogle lange træk i udlændingepolitikken.

Såfremt der har været sådan en intention i regeringen, må man jo bare konstatere, at den intention i dag ligger i ruiner. Regeringen har leveret stramningerne, og vi har fået kvitteringen fra V og K, men man har jo ikke fået modydelsen. Man har ikke fået modydelsen i form af, at V og K har sagt: O.k., så prøver vi i en periode at se, om den integrationslovgivning, der her er lavet, kommer til at fungere, og så holder vi ikke nogen større palaver om detaljer i udlændingepolitikken.

Tværtimod har vi fået et løfte om, at på hvert enkelt punkt vil diskussionen om udlændingepolitikken fortsætte med udgangspunkt i konkrete sager – med udgangspunkt i konkrete sager: Der er en eller anden udlænding, der har gjort et eller andet forkert, og så rejser man diskussionen herinde, om vi ikke skal gøre noget ved alle udlændinge!

Derfor bliver man jo nødt til at sige, at det er dilettantisk håndværk fra regeringens side. Det er dårligt politisk håndværk. Man har simpelt hen ikke fået, hvad man gik efter.

I går indgik jeg et væddemål med hr. Arne Melchior. En af hr. Arne Melchiors gode sider er, at hr. Arne Melchior altid tror på det bedste i mennesker. Det er en af de virkelig gode sider ved hr. Arne Melchior. Han tror også på det bedste i Venstre og De Konservative, og derfor var hr. Arne Melchiors position i det væddemål, at han troede på, at Venstre og De Konservative ikke ville stille forslag om stramninger i udlændingepolitikken helt frem til næste valg.

Min position var at sige, at Venstre og De Konservative allerede i næste samling ville stille forslag om stramninger i udlændingepolitikken.

Med den argumentation, de har lagt frem i dag, ved jeg ikke rigtig, om jeg vil stå ved det væddemål, for det vil jo næsten være som at tage bolcher fra småbørn. Det er jo fuldstændig klart, hvem der vil vinde. Jeg vil ikke være glad for at vinde, jeg vil måske blive beruset af det,

men jeg vil ikke være glad for at vinde. Men sagen er klar: Hr. Arne Melchior vil tabe sit væddemål, fordi der ikke er noget nationalt kompromis muligt med Venstre og De Konservative i det her spørgsmål.

Den eneste mulighed, der ligger, er den mulighed, der kan bestå i at føre en anstændig udlændingepolitik og vinde et flertal af den danske befolkning for den anstændige udlændingepolitik. Der har udviklingen måske ikke været helt så negativ. Jeg mener, at SF og Enhedslisten ofte har stået alene, når det gælder udlændingede-batten. Men jeg synes, at vi i denne sag har fået ualmindelig god hjælp af CD. Selv om CD stemmer anderledes end os, kan man sige, det egentlig er lidt underligt, fordi alle de argumenter, CD kommer med, har været på linje med dem, Enhedslisten og SF er kommet med. Vi ser meget positivt på, at Kristeligt Folkeparti også har valgt at sige fra over for de her stramninger.

Man kan altså sige, at der er kommet en stærkere strømning herinde for en human flygtningepolitik.

Jeg tror, den bliver endnu stærkere i den kommende periode. Jeg tror ikke, Det Radikale Venstre længe kan holde til at fortsætte denne politik. Jeg tror såmænd heller ikke, at Socialdemokratiet kan.

Jeg vil selvfølgelig ikke bruge Socialdemokratiet i Svinninge og deres åbne brev til statsminister Poul Nyrup Rasmussen om, at diskrimination er indført med den introduktionsydelse, som et afgørende bevis. Men det er da klart – og det ved man jo, når man snakker med socialdemokrater – at der er mange socialdemokrater, der er dybt beskæmmede ved den politik, som føres i øjeblikket. Derfor er det spørgsmålet, om Socialdemokratiet vil kunne holde til den i længden.

Og jeg vil sige, at selv i Venstre og blandt De Konservative er der medlemmer i Folketinget, som synes, at man skulle føre en human flygtningepolitik, og som ikke deler den aggressive linje, som er blevet kørt.

Så på trods af at vi i dag tager et kæmpe-skridt tilbage i dansk udlændingepolitik, på trods af at vi indfører diskrimination, på trods af at vi genindfører dele af stavnsbåndet, på trods af at vi laver en lovgivning, hvor man helt bevidst ved, at vi bringer os på kant med menneskerettighedskonventionerne, er der måske et lille håb forude, og det håb skal Enhedslisten i